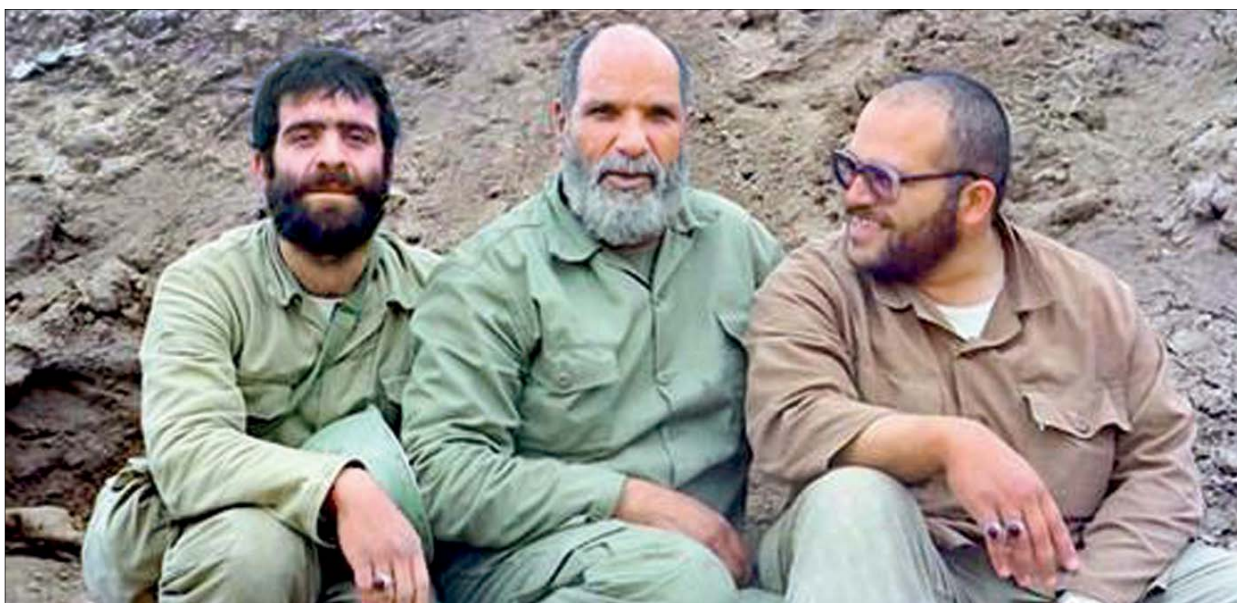

از نظر دوستان رزمنده گاهی تصاویر سینمایی جنگ خنده دار است. چون آنها واقعیت را با چشمان خود دیده اند و ناخودآگاه آن را با سینما مقایسه می کنند. البته یک سکانس است که شباهت زیادی به جنگ و آن دوران دارد که در فیلم «سرزمین خورشید» به کارگردانی احمد رضا درویش است که حمله عراق به خرمشهر را بازسازی کرد.

گفت و گو با اصغر نقی زاده، بازیگر نقش های جنگی و رزمنده دفاع مقدس

در جوانی می خواستم نقش همت را بازی کنم

عکسی از جوانی اصغر نقی زاده در جنگ

صادق پریدی
خبرنگار

تصور همگان از او، حضور در آثار دفاع مقدسی است. به گفته خودش، سابقه حضور در ۷۰ فیلم و سریال را دارد و علاقه مند است نقش شهید همت را بازی کند. اصغر نقی زاده، بازیگر خوشنامی است که بیشتر ما او را در آثار ده نمکی، حاتمی کیا و به طور کلی آثار جنگی دیده ایم. او تا همین چند وقت قبل، مشغول بازی در سریال «زیرخاک» بود؛ اثری که باز هم زمان جنگ مربوط می شد. نقی زاده به اخلاق خوبش شناخته می شود و بعد از گذشت این همه سال هنوز دغدغه زیادی برای تولید آثار دفاع مقدس و نقش آفرینی در آنها دارد. این دغدغه ها تا حدی است که نقی زاده حتی در این گفت و گو هم گله هایش را درباره این گونه سریال سازی مطرح کرده است.

به نظر شما مهم ترین دلیل جذابیت آثار مربوط به دفاع مقدس و به طور کلی سینمای جنگی، چه چیزی است؟

حوزه فیلم سازی جنگی، به دلیل رقابت و هیجانی که در آن وجود دارد، دارای جذابیت زیادی برای مخاطب است. می توان این حوزه را با ورزش فوتبال مقایسه کرد؛ در سینمای جنگ هم مانند فوتبال، برنده و بازنده و به طور کلی رقابت وجود دارد که همین مساله باعث جذابیت زیاد آن نسبت به باقی ژانرها می شود.

فکر می کنید آن قدر که باید، به حوزه دفاع مقدس پرداخته می شود؟

متأسفانه این مساله خیلی زشت است که فقط در این هفته به حوزه سینمای دفاع مقدس پرداخته می شود. این موضوع به طور کلی ایراد دارد؛ ما هر هفته و هر روز باید مردم را با دفاع مقدس آشناتر کنیم و با توجه به وضعیت موجود، نباید بگذاریم این فاصله، بیشتر شود.

شما سابقه بازی در آثار مختلف و متفاوتی را دارید، چرا آنها دیده نشده است؟

متأسفانه وقتی در سینمای ایران، شما در مساله ای جا بیفتید، دیگر به سختی می شود از آن بیرون آمد. مثال و نمونه بارز این مساله اکبر عبدی است. او ۵۰ سال است دارد کمدی بازی می کند، چرا پیشنهاد جدی به او نمی شود؟

تهیه کننده ها و کارگردان ها معمولاً به سختی

حاضر می شوند با یک دید دیگر، به بازیگر نگاه و روی او سرمایه گذاری کنند و همین مساله باعث شده اکثراً من را به حضور در آثار دفاع مقدس بشناسند.

علاقه خودتان هم همین ژانر است؟

من به عنوان بازیگر طبیعتاً علاقه دارم نقش های متفاوت و گوناگون را بازی کنم. اما متأسفانه پیشنهادهای دیگری به دست من نمی رسد که حق انتخاب بین آنها را داشته باشم.

باتوجه به این که شما سابقه حضور در جنگ را هم داشته اید، این آثار فعلی در سینما و تلویزیون، چقدر شبیه زمان جنگ است؟

سینما قرار نیست تولیداتش شبیه آن زمان باشد. سینما و به طور کلی تولیدات ویدئویی، وظیفه روایت قصه را برعهده دارد، اگر قرار باشد فضای سینما هم کاملاً شبیه فضای جبهه آن زمان باشد، خب دیگر نیازی به ساخت فیلم نیست و باید سراغ مستند برویم.

به هر حال نباید این تصویری که سینما دارد نشان می دهد، شبیه تصور مردم از جبهه باشد؟

بله، درست است این شباهت باید وجود داشته باشد اما اندازه آن هم مهم است. به تصویر کشیدن بسیاری از وقایع جنگی امکان پذیر نیست و به همین دلیل وظیفه اصلی سینما روایتگری و قصه گویی است.

کیفیت آثاری که در حوزه دفاع مقدس ساخته شده، به نظر شما قابل قبول است؟

متناسب با هر سلیقه ای، فیلم و سریال ساخته شده است.

در سینمای اکشن، «عقاب ها»، سینمایی که مربوط به روابط بین آدم هاست، سینمای ابراهیم حاتمی کیا، وقایع داخل جنگ، سینمای ملاقا پور، سینمای کمدی، کمال تبریزی، مسعود ده نمکی و...

با توجه به مثال هایی که زدم برای هر سلیقه ای اثر تولید شده است.

مثال این مساله می شود همین تلویزیون. هر شبکه ای در حال حاضر برای یک سلیقه است، هرکسی علاقه مند به مستند است، شبکه مستند را پیگیری می کند، اگر فردی به حوزه ورزشی علاقه دارد شبکه ورزش را دنبال می کند و... از این نوع مثال ها زیاد است و می توان تنوع را در سینمای دفاع مقدس هم دید.

به نظر بنده ما باید برای تمام سلیقه ها اثر تولید کنیم و فقط نباید تمرکز خود را روی یک حوزه خاص بگذاریم.

بین آثاری که بازی کردید، کدام را بیشتر از باقی دوست دارید؟ و این که خاطرات شما از زمان جنگ تا حالا در اثری به کمک تان آمده است؟

به طور کلی همان حضور در جبهه باعث می شد بتوانیم راحت تر نقش ها را بازی کنیم، مثلاً اگر الان شما بروید و نقش یک خبرنگار را بازی کنید، به دلیل تجربیاتی که دارید، طبیعتاً کار آسان تری نسبت به من دارید.

من در فیلم سینمایی «آژانس شیشه ای» به کارگردانی ابراهیم حاتمی کیا نقش خودم را بازی کردم و از بخشی از تجربیات شخصی خودم برای این فیلم استفاده کردم. در «از کرخه تا راین» نیز از بخشی از خاطراتم در عملیات «خیبر» استفاده کردم مثلاً در سکansı که می گویم «دلم می خواهد در رکابت باشم، بهم بگی بخون، می خونم» یک تجربه شخصی بود.

سکansı است که بتوانید از آن نام ببرید که شباهت زیادی به زمان جنگ داشته باشد؟

بله یک سکانس است که شباهت زیادی به جنگ و آن دوران دارد که در فیلم «سرزمین خورشید» به کارگردانی احمد رضا درویش است که حمله عراق به خرمشهر را بازسازی کرد.

شما در جنگ هم حضور داشتید. فکر می کنید چقدر از روایت هایی که در هشت سال دفاع مقدس اتفاق افتاده، هنوز در سینما گفته نشده است؟

متأسفانه بخش خیلی زیادی از این روایت ها گفته نشده است. حوزه های مختلفی است که می توان به آنها ورود کرد، اما متأسفانه این اتفاق تا الان خیلی رخ نداده است.

جنگ و شهدا، جنگ و مادران شهدا، جنگ و فرزندان شهدا، جنگ و اسرا، جنگ و اقتصاد، جنگ و نفتکش ها و...

نقشی هست که دوست داشته باشید آن را بازی کنید و فرصت نشده باشد؟

بله، من در جوانی علاقه داشتم نقش شهید ابراهیم همت را بازی کنم که متأسفانه فرصت نشد.

سخت ترین نقشی که در این سال ها بازی کرده اید، چه بوده است؟

قطعا آژانس شیشه ای.

چرا؟

به این دلیل که باید نقش خودم را بازی می کردم و اصغر سینمای جنگ را ایفا می کردم. سریال «وضعیت سفید» هم یکی از بهترین سریال هایی بود که در این حوزه بازی کردم. اما شاید معروف ترین اثری که بازی کردم و به شدت مورد استقبال مردم قرار گرفت، سریال «خوش رکاب» بود.

دوستان رزمنده شما نظرشان درباره آثاری که در حوزه دفاع مقدس ساخته می شود، چیست؟

شاید باورتان نشود، اما برای آنها این مسائل خنده دار است. چون آنها واقعیت را با چشمان خود دیده اند و ناخودآگاه آن را با سینما مقایسه می کنند.

به عنوان سوال آخر، چرا در سال های اخیر کم کارتر شده اید؟

پیشنهادهایی که به من می شود اکثراً مربوط به همان تصور عمومی مردم از من، یعنی حوزه دفاع مقدس است و به همین دلیل برای پرهیز از تکرار حضورم در سینما و تلویزیون کمتر شده است.